

АНТИМОНОПОЛЬНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНИ

РІШЕННЯ

АДМІНІСТРАТИВНОЇ КОЛЕГІЇ ХАРКІВСЬКОГО ОБЛАСНОГО ТЕРИТОРІАЛЬНОГО ВІДДІЛЕННЯ

21.11.2017 № 156-р/к

Справа № 1/02-26-17

м. Харків

Про закриття провадження у справі

Адміністративна колегія Харківського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України, розглянувши подання другого відділу досліджень і розслідувань від 09.11.2017 № 483 про попередні висновки у справі № 1/02-26-17, розпочатої за ознаками вчинення ПУБЛІЧНИМ АКЦІОНЕРНИМ ТОВАРИСТВОМ «ХАРКІВГАЗ» (надалі - ПАТ «ХАРКІВГАЗ») порушення законодавства про захист економічної конкуренції, та матеріали цієї справи,

ВСТАНОВИЛА:

За результатами розгляду заяви фізичної особи [REDACTED] від 26.12.2014 (вх. від 05.01.2015 № 1/1/P-5), на підставі подання першого відділу досліджень і розслідувань від 21.04.2015 № 191 про початок розгляду справи за ознаками вчинення ПАТ «ХАРКІВГАЗ» порушень законодавства про захист економічної конкуренції, передбачених частиною першою статті 13, пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку, що призвели до ущемлення інтересів споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку постачання природного газу за регульованим тарифом, адміністративною колегією Харківського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України прийнято розпорядження від 30.04.2015 № 81-рп/к про початок розгляду справи № 1/02-74-15.

Бездіяльність ПАТ «ХАРКІВГАЗ» полягала у неповідомленні 14.05.2014 фізичної особи [REDACTED] (надалі – Заявник) до або під час відключення від системи газопостачання про причини такого відключення.

Дії ПАТ «ХАРКІВГАЗ» полягають у вимогах придбання нового побутового газового лічильника (надалі - ПГЛ) у випадках, коли знятий на повірку ПГЛ, що є власністю споживача, визнаний непридатним до подальшої експлуатації.

До матеріалів справи № 1/02-74-15 14.05.2015 долучено колективну заяву від 17.04.2015 (вх. № 1574/Н-135) мешканців будинку № 14 по вул. Попудренка, смт Сахновщина, Харківської області (надалі – Заявники) щодо вимог ПАТ «ХАРКІВГАЗ» придбати нові ПГЛ, оскільки зняті на повірку ПГЛ, які є власністю Заявників визначені непридатними до подальшої експлуатації.

В ході розгляду справи № 1/02-74-15 встановлено наступне.

ПАТ «ХАРКІВГАЗ» відповідно до статуту, затвердженого загальними зборами акціонерів товариства (протокол загальних зборів акціонерів від 13.04.2012 № 1) та зареєстрованого у виконавчому комітеті Харківської міської ради від 17.05.2012, номер запису 14801050040005806, є юридичною особою (господарюючим суб'єктом) за законодавством України. Місцезнаходження ПАТ «ХАРКІВГАЗ»: 61109, м. Харків, вул. Безлюдівська, 1. Ідентифікаційний код - 03359500.

Відповідно до статті 12 Закону України «Про захист економічної конкуренції» ПАТ «ХАРКІВГАЗ» має ознаки монопольного (домінуючого) становища на ринку послуг з постачання природного газу за регульованим тарифом в межах території Харківської області (крім м. Харків), на якій розташовані розподільні газопроводи, що перебувають у власності та/або користуванні ПАТ «ХАРКІВГАЗ».

Питання стосовно дій, які полягають у вимогах ПАТ «ХАРКІВГАЗ» придбання нового ПГЛ у випадках, коли знятий на повірку ПГЛ, що є власністю споживача, визнаний непридатним до подальшої експлуатації, потребувало проведення додаткового розслідування.

Враховуючи викладене, матеріали справи № 1/02-74-15, які стосуються дій, що полягають у вимогах придбання нового ПГЛ у випадках, коли знятий на повірку ПГЛ, що є власністю споживача, визнаний непридатним до подальшої експлуатації, містили ознаки порушення законодавства про захист економічної конкуренції, передбаченого частиною першою статті 13, пунктом 2 статті 50 Закону України «Про захист економічної конкуренції», у вигляді зловживання монопольним (домінуючим) становищем на ринку, що могли призвести до ущемлення інтересів споживачів, які були б неможливими за умов існування значної конкуренції на ринку постачання природного газу за регульованим тарифом, виділено в окреме провадження та присвоєно новій справі номер 1/02-26-17 (надалі – Справа).

В ході розгляду Справи встановлено наступне.

Заявники повідомили територіальне відділення про вимоги ПАТ «ХАРКІВГАЗ» щодо придбання нових ПГЛ через те, що зняті на повірку ПГЛ, які є їх власністю, визнані непридатними до подальшої експлуатації.

В ході розгляду Справи було встановлено, що ПАТ «ХАРКІВГАЗ» пропонувало споживачам придбати ПГЛ за власні кошти, оскільки за результатами повірки ПГЛ цих споживачів визнані непридатними.

Відповідно до пункту 16.1 постанови Кабінету Міністрів України від 09.12.1999 № 2246 «Про затвердження Правил надання населенню послуг з газопостачання» (надалі – Правила), які були чинними до 16.07.2016, періодична повірка лічильників газу, їх технічне обслуговування та пов'язаний з такою повіркою ремонт (у тому числі демонтаж, транспортування та монтаж) здійснюються за рахунок газорозподільного підприємства.

На період зняття лічильника газу для проведення його періодичної/позачергової повірки та ремонту, пов'язаного з такою повіркою, або

для проведення ремонту за заявою споживача газорозподільне підприємство встановлює лічильники газу з обмінного фонду. У разі коли замість тимчасово вилученого лічильника неможливо встановити інший, розрахунки із споживачем здійснюються залежно від середньомісячного обсягу споживання природного газу за аналогічний період (опалювальний або міжопалювальний) попереднього року або фактичний період споживання (опалювальний або міжопалювальний), якщо він становить менш як шість місяців.

У разі справності лічильника газу після проведення його перевірки або ремонту газорозподільне підприємство зобов'язане встановити його протягом двох місяців з моменту зняття.

У разі коли лічильник газу, що встановлений у споживача та перебуває у власності газорозподільного підприємства, визнано в установленому порядку непридатним до подальшої експлуатації та ремонту, демонтаж, транспортування та монтаж нового лічильника газу здійснюються за рахунок зазначеного підприємства. При цьому газорозподільне підприємство встановлює споживачеві новий лічильник газу протягом двох місяців з дня визнання його непридатним до експлуатації та ремонту.

Якщо встановити лічильник газу протягом двох місяців з дня визнання його непридатним до експлуатації та ремонту неможливо, газопостачальне підприємство здійснює розрахунки за спожитий споживачем природний газ відповідно до середньомісячного обсягу споживання природного газу за аналогічний період (опалювальний або міжопалювальний) попереднього року або фактичний період споживання (опалювальний або міжопалювальний), якщо він становить менш як шість місяців.

У разі коли лічильник газу, що перебуває у власності споживача, визнано в установленому порядку непридатним до подальшої експлуатації та ремонту, розрахунки із споживачем здійснюються протягом двох місяців з дня письмового повідомлення газорозподільним підприємством споживачеві про визнання лічильника газу непридатним до експлуатації та ремонту відповідно до середньомісячного обсягу споживання природного газу за аналогічний період (опалювальний або міжопалювальний) попереднього року або фактичний період споживання (опалювальний або міжопалювальний), якщо він становить менш як шість місяців, а в подальшому - відповідно до встановлених норм споживання та вимог Закону України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу».

Згідно пунктом 22 Правил, яким зокрема передбачено, що у разі встановлення лічильника газу в газифікованому будинку вартість лічильника газу та послуг з його встановлення оплачується споживачем. Лічильники газу також можуть встановлюватися за кошти газорозподільного підприємства та за рахунок інших джерел.

Відповідно до статті 6 Закону України «Про забезпечення комерційного обліку природного газу» суб'єкти господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, зобов'язані:

- 1) забезпечити встановлення лічильників газу:

а) для населення, що проживає у квартирах та приватних будинках, в яких газ використовується:

комплексно, у тому числі для опалення, - до 1 січня 2012 року;
для підігріву води та приготування їжі - до 1 січня 2016 року;
тільки для приготування їжі - до 1 січня 2018 року.

У разі невстановлення населенню у строки, зазначені у цьому підпункті, лічильників газу з вини суб'єктів господарювання, що здійснюють розподіл природного газу на відповідній території, припинення розподілу природного газу таким споживачам забороняється, а його облік до моменту встановлення лічильників газу здійснюється за нормами споживання, встановленими Кабінетом Міністрів України;

Відповідно до частини першої статті 1 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (надалі – Регулятор), є постійно діючим незалежним державним колегіальним органом, метою діяльності якого є державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Частиною першою статті 2 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» передбачено, що Регулятор здійснює державне регулювання, моніторинг та контроль за діяльністю суб'єктів господарювання у сфері енергетики, а саме діяльності з транспортування, розподілу, зберігання (закачування, відбору), надання послуг установки LNG, постачання природного газу.

Відповідно до частини третьої статті 3 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг», основними завданнями Регулятора є, зокрема забезпечення захисту прав споживачів товарів, послуг у сферах енергетики та комунальних послуг щодо отримання цих товарів і послуг належної якості в достатній кількості за обґрунтованими цінами.

Крім того, згідно з частинами першою, другою статті 21 Закону України «Про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг» Регулятор розглядає скарги споживачів щодо порушення їхніх прав та інтересів суб'єктами господарювання, що проводять діяльність у сферах енергетики та комунальних послуг.

Враховуючи вищенаведене, питання щодо дій ПАТ «ХАРКІВГАЗ» по вимогах придбання нового ПГЛ у випадках, коли знятий на перевірку ПГЛ, що є власністю споживача, визнаний непридатним до подальшої експлуатації, віднесено до повноважень Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг.

Отже, Справа не може бути вирішена на підставі законодавства про захист економічної конкуренції.

Відповідно до абзацу другого статті 49 Закону України «Про захист економічної конкуренції», якщо справа не підлягає розгляду в Антимонопольному комітеті України, його територіальному відділенні, розгляд справи про порушення законодавства про захист економічної конкуренції підлягає закриттю без прийняття рішення по суті.

На подання про попередні висновки у Справі, направлене разом із супровідними листами від 10.11.2017 № 02-26/2-3626 та № 02-26/2-3628/1-6, ПАТ «ХАРКІВГАЗ» та Заявники відповідно, відповіді не надали.

Враховуючи викладене, керуючись статтями 7 і 14 Закону України «Про Антимонопольний комітет України», статтями 48 і 49 Закону України «Про захист економічної конкуренції», пунктами 3 і 11 Положення про територіальне відділення Антимонопольного комітету України, затвердженого розпорядженням Антимонопольного комітету України від 23.02.2001 № 32-р, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 30.03.2001 за № 291/5482, та пунктом 36 Правил розгляду заяв і справ про порушення законодавства про захист економічної конкуренції, затверджених розпорядженням Антимонопольного комітету України від 19.04.1994 № 5, зареєстрованих у Міністерстві юстиції України 06.05.1994 за № 90/299 (у редакції розпорядження Антимонопольного комітету України від 29.06.1998 № 169-р) (із змінами), адміністративна колегія Харківського обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України

ПОСТАНОВИЛА:

Закрити провадження у справі № 1/02-26-17.

Відповідно до частини першої статті 60 Закону України "Про захист економічної конкуренції" зазначеного Закону рішення органів Антимонопольного комітету України у двомісячний строк з дня одержання може бути оскаржене до господарського суду.

Голова колегії

Гейда І.О.